

*“Bunları ta **başlangıçtan** bildiren Rab, işte böyle diyor.”*
(Elçilerin İşleri 15:18)

Zamanın başlangıcından önce, Tanrı'nın zihninde insanlar için hazırlamış olduğu net bir plan vardı. Günahın insan ailesini lekelediği aynı günde, RAB bu planı duyurmaya başladı, ama bu duyuruyu net değil, kapalı bir şekilde yaptı. Kutsal Yazılar bu plandan *“Tanrı'nın **sırrı**”* (Vahiy 10:7) olarak söz ederler.

Bu güne kadar, Tanrı'nın insanlık hakkındaki planı ve amacı insanların çoğu için bir sır olarak kalmıştır, ama bu gereksiz bir durumdur, çünkü *“geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş olan **sır...şimdi açıklanmıştır.**”* (Kolosaliler 1:26)

PEYGAMBERLERDEN DAHA FAZLA AYRICALIĞA SAHİP

Burada insanı hayrete düşüren bir düşünceyle karşılaşırız. Konu, Tanrı'nın öyküsünü ve mesajını anlamak olunca, sizler ve ben Kutsal Yazılar'ı yazan peygamberlerden daha fazla ayrıcalığa sahibiz.

Bizler, Tanrı'nın açıklamasının tamamına sahibiz; onlar değillerdi. Bizler, Tanrı'nın kitabının sonunu okuyabiliyoruz; onlar okuyamadılar.

*“Size başlanacak olan lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluş ile ilgili dikkatli araştırmalar, incelemeler yaptılar. İçlerinde olan Mesih Ruhü, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamana ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar. **Şimdi size de bildirilen gerçekler ile kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi.** Bu gerçekleri Kutsal Ruh'un gücü ile size Müjde'yi iletkenler bildirdi. **Melekler bile bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.**” (1. Petrus 1:10-12)*

TANRI, PLANINI NEDEN GİZLİ TUTTU?

Bazı insanlar Őu soruyu sormuŐlardır: “Tanrı, yapmayı tasarladığı Őeyi dűŐműŐ insanlığa neden hemen anlatmadı? Tanrı, mesajını neden bir sır olarak gizledi?”

Evrenin Egemen Tanrısı'nın bize hiÇbir ağıklama borcu olmamasına rağmen, O, nazik davranmış ve insan iÇin olan Planını neden gizlediği hakkında bize bazı bilgiler vermiŐtir. Tanrı'nın, Planını yavaş yavaş ve sağduyulu bir Şekilde ağıklamayı ŐeĐmesinin iğç nedeni vardır:

Tanrı önce, beŐinci ve altıncı bölümlerde ağıklanmış olduğu gibi, Planını yavaş yavaş ağıkladı ve daha sonraki kuŐakların tek gerĐek Tanrı'nın mesajını kesin olarak bilebilmeleri iÇin insanlığa mesajını **onaylayan** Đok sayıda *peygamberlikler ve semboller* ile birlikte ĐaĐrısını *doğrulayan tanıklar* sağladı.

Tanrı, ikinci olarak, gerĐeĐini yalnızca onu *gayretle aramak iĐin* yeterince zen gösteren kiŐilerin keŐfedebilecekleri bir Őekilde ağıkladı. “*Tanrı'yı gizli tuttuğu Őeyler iĐin, kralları ise ağığa Đıkarttıkları iĐin yűceltiriz*” (Sűleyman'ın zdeyiŐleri 25:2). Pek Đok kiŐinin gerĐeĐi bulamamasının nedeni ile bir hırsızın bir polis memuru bulamamasının nedeni aynıdır; bulmak istemezler.¹⁷⁴

űçüncü neden, Tanrı'nın, planını rtműŐ olmasıdır; Đünkü planını, Őeytan'dan ve izleyicilerinden **gizlemek** istedi.

Tanrı'nın saklı bilgeliğinden gizemli bir biğimde söz ediyoruz. Zamanın baŐlangıcından önce Tanrı'nın bizim yűceliĐimiz iĐin belirlediği bu bilgeliği bu ĐaĐın önderlerinden hiğbiri anlamadı. Anlasalardı yűce Rab'bi Đarmıha germezlerdi.” (1. Korintliler 2:7-8)

EĞer Şeytan ve yandaŐları, Tanrı'nın onları yenilgiye uğratacak planını tam olarak anlasalardı, İsa'yı Đarmıha germezlerdi. Tanrı, planını öyle bir Şekilde tasarladı ki, planına engel olmayı amağlayanlar, bu planı yerine getirenler oldular!

Bu plan neydi?

KURTARMA!

Tanrı, Adem'in dik baŐlı, inatĐı ve yasayı ihlal eden soyunu sonsuz mahkumiyetten kurtarmak iĐin dűnyaya gűnahsız bir Kurtarıcı –*bir kadının Soyunu olarak*– gndereğeğine söz verdi. İnsanlık tarihinde doğru an geldiği zaman, Tanrı vaadini yerine getirdi.

“Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları zgűrlűĐe kavuŐturmak iĐin kadından doĐan, Yasa altında doĐan z OĐlu'nu gönderdi.” (Galatyalılar 4:4-5)

Kurtarmak, talep edilen ücreti ödeyerek *geri satın almak* anlamına gelir.

Kaliforniya'da büyüyen bir erkek çocuk olarak küçük bir köpeğim vardı. Bu dişi köpeği besler, ihtiyaçlarını karşılar ve onunla oyunlar oynardım. O ise her zaman benim etrafımda dolandır ve ben okuldan eve döndüğüm zaman heyecanlanırdı. Bazen oturduğum semtte yürüyüşe çıkar, ama her zaman eve dönerdi. Ama bir gün, eve dönmedi.

Okuldan eve geldim, ancak köpeğim evde beni karşılamadı. Yatma zamanı geldiğinde, onu hala hiçbir yerde bulamamıştık. Ertesi gün, babam yerel hayvan sığınağına telefon etmemizi önerdi; bu yer evlerinden kaçan kedileri ve köpekleri belirli bir zaman için barındırmaktaydı. Bu süre sonunda aranmayan hayvanlar acı çektirmeden öldürülürlerdi.

Hayvan sığınağına telefon ettim. Evet, orada benim tanımıma uyan küçük bir köpek vardı. Kentin "köpek toplayıcısı" onu bulmuştu. Köpeğim kendini kurtaramayacak kadar çaresizdi. Biri onu kurtarmaya gelmediği takdirde, kaybolmasının bedelini yaşamı ile ödeyecekti.

Hayvan sığınağına gittim. Köpeğimi geri almak üzereydim! Ama ön bürodaki memur bana köpeğimi geri alabilmem için ceza ödemek zorunda olduğumu söyledi. Bir köpeğin sahipsiz olarak caddede koşması yasalara aykırıydı. Talep edilen fidyeyi ödedim ve köpeğim serbest bırakıldı. O korkunç kafesten çıktığı ve kendisi ile ilgilenen kişiye kavuştuğu için öylesine sevinçliydi ki! *Kurtarılmıştı.*

Çocukluğumda yaşadığım dik başlı köpeğimi geri alma deneyimim, bize kendi durumumuz hakkında soluk bir fikir verir. İsyankar ve suçlu günahkârlar olarak kendimizi kurtarma konusunda hiçbir çaremiz yoktur. Tanrı, öz Oğlu'nu gerekli fidyenin bedelini ödeyerek bizi kurtarması için dünyaya gönderdi. Bu bedel, hiçbirimizin ödeyemeyeceği kadar yüksekti.

*"Kimse kimsenin hayatının **bedelini ödeyemez**, Tanrı'ya **fidye** veremez – **Çünkü hayatın fidyesi büyüktür** ...ama Tanrı beni ölümler diyarının pençesinden **kurtaracak...**" (Mezmur 49:7, 15)*

O zaman kurtarılmamızın bedeli neydi?

PEYGAMBERLER BEDELİN NE OLDUĞUNU BİLDİRDİLER

Yaratılış kitabının üçüncü bölümünde, Tanrı'nın günahkârları Şeytan'ın elinden kurtarmak için tasarladığı plan ile ilgili örtülü ve henüz gelişmemiş olan peygamberliği gördük. Şimdi, Tanrı'nın Şeytan'a ne söylediğine tekrar kulak verelim:

"Seninle kadını, onun soyu ile senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın." (Yaratılış 3:15)

Tanrı, söylediği bu sözler aracılığıyla, kutsal Doğası ile uyumlu olarak Şeytan ve günah ile başa çıkacak olan Planının gizemli ve düzenli ana hatlarını başlattı. RAB, insanlığa Şeytan'ı, "başını" ezerek yenilgiye uğratabilecek bir kurtarıcı-Mesih sağlayacağını ilan etti. Peygamberlik, aynı zamanda Şeytan'ın Mesih'in "topuğuna" saldıracağını da bildirmekteydi.

"O (Mesih), *senin* (Şeytan'ın) **başını** ezecek ve sen O'nun (Mesih'in) **topuğuna** saldıracaksın."

Kadının Soy, Şeytan'ın başını nasıl ezecekti? İbranice'den *ezmek* olarak çevrilen sözcük "incitmek, kırmak, yaralamak, ya da sıkmak" anlamına gelir. Bu ilk peygamberlik bildirisine göre, hem Şeytan hem de Mesih "ezileceklerdi", ama iki yaralanmadan yalnızca bir tanesi geri dönüşü imkansız bir şekilde ölümcül olacaktı. Ezilen bir baş ölüm ile sonuçlanır, ama ezilmiş bir topuk için aynı şey söz konusu değildir.

Tanrı, vaat edilen Kurtarıcının Şeytan ve izleyicileri tarafından "yaralanacağı" gerçeğine rağmen, sonunda Şeytan üzerinde zaferli olacağını önceden bildiriyordu.

Tanrı, daha sonra Davut peygambere Mesih'in şu sözlerini yazması için esin verdi:

"Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar." (Mezmur 22:16)

Davut, aynı zamanda Mesih'in öldürülecek olmasına rağmen, bedeninin mezarda çürümeyeceği hakkında da peygamberlikte bulundu:

"Sadık kulunun çürümmesine izin vermezsin." (Mezmur 16:10)

Vaat edilen Kurtarıcı, ölüm üzerinde zafer kazanacaktı.

Peygamber Yeşaya Mesih'in acılarının, ölümünün ve dirilişinin amacını önceden duyurdu:

"Bizim isyanlarımız yüzünden O'nun bedeni deşildi, bizim isyanlarımız yüzünden O eziyet çekti... Ne var ki, Rab O'nun ezilmesini uygun gördü. Canını suç sunusu olarak sunarsa, soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. Rab'bin isteği O'nun aracılığıyla gerçekleşecek." (Yeşaya 53:5, 10)¹⁷⁵

Şeytan, insanları Tanrı tarafından gönderilen Mesih'e işkence etmeleri ve O'nu öldürmeleri için ikna edecekti, ama yine de her şey peygamberler tarafından duyurulan plan ile uyumlu olarak gerçekleşecekti. Nihai sonuç, Rab ve *Meshedilmiş Olan*'i için kesin zafer olacaktı.

BİLGELİK SÖZLERİ VE UYARI

Mesih doğmadan bin yıl önce, Davut şunları yazdı:

“Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, neden boş düzenler kurar bu halklar? Dünyanın kralları saf bağlıyor, hükümdarlar birleşiyor. Rab’be ve Meshettiği Kral’a karşı... Göklerde oturan Rab gülüyor, onlarla eğleniyor. Sonra öfke ile uyarıyor onları. Gazabı ile dehşete düşürüyor. Ve, ‘Ben Kralımı Kutsal dağım Siyon’a oturttum’ diyor. Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın! Rab’be korku ile hizmet edin. Titreyerek sevinin. Oğul’u öpün ki öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O’na güvenenlere ve O’na sığınanlara!” (Mezmun 2:1-2,4-6,10-12)

Güreşin geleneksel bir spor olduğu Senegal’de, şöyle bir halk özdeyişi bulunur:

“Bir yumurta bir kaya ile güreşmemelidir.”

Bir yumurtanın bir kaya ile neden güreşmemesi gerekir? Çünkü bir yumurtanın bu güreşi kazanma şansı kesinlikle yoktur! Aynı şekilde, “Rab’be ve Meshettiği Kral’a karşı birleşenlerin” hiçbiri başarılı olmayacaktır. Tanrı’nın planına karşı koymak “boş yere kötü niyetli plan yapmaktır.”¹⁷⁶

Senegallilerin başka bir özdeyişleri daha vardır:

“Bir odun kesicisi toplanma-yeri ağacını kasten kesmez.”

Dünyanın bu kurak bölgesinde köylerin çoğu, köyün merkezinde bulunan çok büyük bir gölgelik ağaca sahiptir. Bu “toplanma-yeri ağacı”, yoğun öğlen sıcağından kaçmak için bir sığınak yeri sağlar. İnsanlar burada dinlenir, sohbet eder ve çaylarını yudumlarlar. Eğer bir odun kesicisi “toplanma yeri ağacını” kesmeye başlasaydı, köylülerin tepkisi ne olurdu bir düşünün! Büyük bir hiddete kapılır ve hemen o anda bu kesim işini durdururlardı!

Tanrı’nın kurtuluş planına karşı çıkan herkes, köylülerin gözde ağacına balta vuran bir odun kesicisine benzer.

Asla başarılı olmayacaklardır.

“Ey krallar, akıllı olun!... Oğlu öpün ki öfkelenmesin. Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O’na güvenenlere ve O’na sığınanlara!” (Mezmun 2:10-12)

TANRI’NIN PLANINI GÖREMEMEK

İsa, yeryüzündeki görevinin son haftalarında öğrencilerini şu konuda bilgilendirmeye başladı: politik ve ruhsal önderler O’nu Kralları olarak kabul etmek yerine, O’nun öldürülmesini talep edeceklerdi. İsa’nın ölümünü planlayan kişilerin fark

etmedikleri şey, aslında kendilerinin, peygamberlerin önceden bildirmiş olduklarını yerine getirecek kişiler olmalarıydı: Mesih'in elleri ve ayakları, Tanrı'nın, Adem'in dik başlı ve çaresiz soyunu Şeytan'ın pençesinden kurtarmak için yaptığı planın bir parçası olarak, delinecekti.

“Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!” dedi.

*Ama İsa Petrus'a dönüp, **‘Çekil önümden, Şeytan!’** dedi. **‘Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.’**” (Matta 16:21-23)*

Petrus'un düşüncesi, ünlü bir tartışmacıdan dinlemiş olduğum şu ifadeye benziyordu, “Çarmıha gerilmiş bir Mesih, evli bir bekara benzer!”

Bu tartışmacı gibi Petrus da Tanrı'nın planını henüz anlamamıştı. Petrus, Mesih'in vaat edilmiş olan dünya çapındaki yönetimini bir çarmıha çivilenmenin dehşetine ve aşağılamasına boyun eğmeden hemen bina edeceğini düşündü!

Petrus, Tanrı'nın İsa'yı Egemen Yönetici olarak tüm yeryüzünün başına getireceğini planladığını düşünmekte haklıydı, ama Mesih'in, çarmıhın acısını ve utancını bir kenara bırakabileceğini düşünmekle hata ediyordu. Petrus daha sonra Tanrı'nın planını anlayacak ve cesaretle gerçeği ilan edecekti: *“Peygamberler... Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiler!”* (1. Petrus 1:10-11)¹⁷⁷

Mesih'in çarmıha gerilmesi bir rastlantı olmayacaktı. Tanrı önce davrandı ve bunu *“sonsuzlukta”* planladı. Peygamberler bu kurtuluş planını önceden bildirdiler. *Kadının Soyu* bu planı yerine getirmek için geldi.

Bir süre önce bana aşağıdaki şu elektronik posta gönderildi:

Subject: Email Feedback

Öylesine körsünüz ki, Tanrı'nın, öz oğlunu çarmıha gerilmekten kurtaramayacağına dahi inaniyorsunuz. Bu inancınızla, oğlunun insanlar tarafından aşağılanmasına ve öldürülmesine izin verdiği için Tanrı'nın sınırlı ve zayıf olduğunu söylemiş oluyorsunuz. **Tanrı nihai güce sahiptir.** O, biriciktir ve hiçbir şey O'nunla eşit tutulamaz. Allahüekber.

Aynı Petrus'un da önceleri anlamamış olduğu gibi bu elektronik postayı gönderen kişi de Mesih'in neden "*öldürülmesi ve üçüncü gün yaşama dönmesi gerektiğini*" henüz anlamamıştı.

Böyle korkunç bir planın neden gerçekleşmesi gerekiyordu? Bize elektronik posta gönderen kişinin haklı olarak belirttiği gibi, "*Tanrı nihai güce sahiptir.*" O zaman Tanrı neden Şeytan'ı hemen cehenneme atmadı ve Adem'in günahlı soyunun bağışlandığını açıklamadı? Tanrı, dünyayı yalnızca Sözü aracılığıyla, yani konuşarak yarattı, o zaman neden dünyayı aynı şekilde yine yalnızca konuşarak kurtarmadı?

Yaratıcı-Söz'ün neden insan olması gerekti? Tanrı, planında neden acı çeken, kanı dökülen ve ölen bir Mesih'e yer verdi?

Yolculuğumuzun bundan sonraki aşaması bu soruların yanıtlarını verir.